

عنوان مقاله:

درمان دانش آموزان ابتدایی پرخاشگر با روش های اجتماعی کردن و سلامت روان

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علیرضا وفوری - کارشناسی، آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان علامه امینی تبریز

میلاد ملک زاده - کارشناسی، آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه فرهنگیان شهید مدرس سنج

مهسا وفوری - کارشناسی، علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

پر خاشگری آن گونه که در افکار عمومی تصور می شود، فقط محدود به خشونت و تعرضات فیزیکی و بدنی نیست. اکثر مردم کتک زدن و زخمی کردن و درگیری های فیزیکی را به عنوان مظهر پر خاشگری معنا میکنند، در حالی که دامنه تعریف و وجوه عینی پر خاشگری لایه های گسترده تری از رفتارهای انسانی را دربرمیگیرد، که از جمله لایه های زیرین پر خاشگری، پر خاشگری کلامی است. اگرچه تعریف واحدی از پر خاشگری در دست نیست، در مورد این موضوع اتفاق نظر وجود دارد که پر خاشگری به افراد آسیب می رساند. در ابتدا پژوهشگران بعد جسمانی پر خاشگری در کودکان تاکید داشتند، اما به تدریج بر ابعاد دیگر آن متمرکز شدند. در این مقاله با استفاده از منابع موجود کتابخانه ای و میدانی و بهره گیری از مطالعات، و سندکاوی و پرسشنامه به گردآوری داده های مورد نیاز پرداخته شده و با بکارگیری نرم افزار، داده های گردآوری شده تجزیه و تحلیل شده است. در این مقاله با استفاده از منابع موجود کتابخانه ای و میدانی و بهره گیری از مطالعات، و سندکاوی و پرسشنامه به گردآوری داده های مورد نیاز پرداخته شده و با بکارگیری نرم افزار، داده های گردآوری شده تجزیه و تحلیل شده است.

کلمات کلیدی:

پر خاشگری، دانش آموز، خانواده، معلم، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664061>

